

povem, da nas „morske pse“ na suhem pijača veliko hitreje upijani, kakor Vas, ki zmeram na suhem živite; nasproti pa mi na morji veliko več prenesemo, kakor Vas kateri. Pervi kozarec bi Te že pobodil, drugi pa popolnoma na tla poderl.

Vlada je tukaj angležka, kakor se tudi angleški govori. Kitajci se vé da med sabo večidel v svojem jeziku kramljajo, posebno pa, če kakošnemu Evropejcu kaj prodajo. Pri barantii so po navadi trije ali štirje, kateri se med sabo kitajski posvetujejo, s kupcom pa po angleško govoré; pri tem pa ubozega Evropejca po navadi opeharijo, ker vesti imajo kaj malo, toliko več pa poželjenja po dnarji. Cvenk, cvenk tudi tû čez vse gré!

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Marburga 25. okt. Δ Ker niste drage „Novice“ že dolgo nič novega prinesle iz našega mesta, iz kterega se bomo skoro v Pariz in Carigrad mogli peljati, *) nate tû nekoliko verstíc.

Tergatva se ravno sadaj naj lepše opravlja. Možnarji pokajo od jutra do večera in skoz celo noč, kakor tadaj, ko je Lavdon stal pred Beligradom. Vina bode dosti in dobrega, al cena pada. Goričke vina se kupujejo po 30 goldinarjev štertinjak. Vaš grajšak, baron Lazarini je v tukajšno vinoprodajavno društvo svojega Marburžana prodal za 50 gold. štertinjak. Kupci bežijo v Zaverče in v Lutomersko. Tukaj se malo ustavljajo. Letina je dobra, tudi so veseli in z repatico celó zadovoljni. Ali kaj bode drugo leto? Enemu streže repata zvezda na boj, drugemu na pomor, tretjemu na veliki sneg, — pa pustimo Najvišjemu svet ravnati! — Škofovska cerkev je večidel dogotovljena. Pervega listopada bode se spet v njej farna služba Božja obhajati začela, ktera se je do sedaj v cerkvi sv. Alojzija obhajala. Posebno lepo bodo orglje v gotiškem slogu, kakor je lepa tudi slikarija na stenah tudi v gotiškem slogu. Veliki oltar je vés na novo pozlačen, tudi prižnica lepo popravljena, in tako bodo o mladem letu naš novi škof našli lepo hišo Božjo, in gotovo bodo z veselím sercom v njo stopili. Tudi škofovo poslopje je pripravljeno in lepo se vzdiguje na cerkvenem tergu čez druge hrame. Sadaj se še ima pripraviti semenišče, in tako se že čez leto in dan utegnejo učiti v Marburgu svete vede Bogoslovja. Ker ravno o vedah govorim, naj omenim, da letos je privrelo sila dosti šolarjev v ljudske in latinske šole. Na gimnazii je 330 dijakov, toraj je treba razporednic napraviti v prvem in drugem gimnazijalnem razredu. Pa med temi je tretjina siromakov, kterim novo utemeljeno društvo za podporo ubogih dijakov dobro koristi. To društvo je nabralo glavnicó od 1300 gold. razun tega še šteje čez sto členov, kateri vsako leto 2 gld. plačujejo. Začelo je delavnost svojo 4. oktobra na dan slavnega godú presvetlega našega cesarja Franca Jožefa. Pred slovesno peto mašo je stopil gospod profesor Terstenjak na prižnico, in je o besedi sv. Frančiška „Paupertas mater mea“ (ubožtvo mi je mati) tako milo in serčno govoril, da nobeno oko ni suho ostalo. Omenil je gosp. govornik, kako tudi marsikteri dijak reči more „Ubožtvo mi je mati“, in kako keršanska ljubezen jim pride na pomoč po milodarih. Po tem je oznanil, koliko premoženja ima društvo in prebral dijake, kateri dobivajo bukvice, kateri papir, kateri oblačilo, kateri denar za stroške od društva. Kakor je izperva vse bilo solznega očesa, tako so se sedaj solzice svetliti začele pa samega veselja. Al

komaj je govornik dokončal z branjem imen, že je spet nastavlil svoj govor in je vprašal: zakaj se ubogi dijaki podpirajo? V tem nastavku je živo svojim učencem na serce naložil sedaj že skerbeti, da bodo enkrat svoje dolžnosti do Boga, cesarja in domovine zvesto spolnovali, in je opominjal posebno zvestost cesarju ohraniti, kterega slavni god danes obhajajo milijoni zvestih podložnikov. Po pridigi je bila peta maša, in tako se je 4. okt. spet obhajal v cerkvi sv. Alojzija lep praznik keršanske ljubezni in vročega domoljubja. Učiteljev ima gimnazi z vodjem vred 15, med temi je 5 Slovincov. Slovenski jezik letos učijo trije učitelji, gospodje Raić, Majciger in Lipež. Za rojene Nemce je odločen poseben oddelek. Kadar bomo spet kaj važnega doživeli, bodem Vam berž oznanil, ljube „Novice“. Z Bogom!

Iz Savinske doline na Štajarskem 1. nov. — 1. *) Redki so sicer dopisi iz naše prijetne doline, akoravno se tudi pri nas še včasih kaj pripeti, kar je pisanja vredno. Naj mi bo dopušeno, ozreti se danes nekoliko v minulost. Preteklo je že dvanajst let, kar je naprava železnice, ktera se naše doline samo na vzhodnem koncu dotika, gibčno in neumorno življenje na veliki dunajsko-terzaški cesti zadušila. Iz pervega kmetje niso vedili, s čim da se bodo prihodnjič preživili, ker jim vožnja na veliki cesti ni več zaslužka obetala. Pa sila kola lomi. Tudi oni so primorani bili, se z vso močjo poljedelstva lotiti. Ker pa zemlja posebno v sredi naše doline ni najrodovitniša, je treba bilo, si še od druge strani dohodkov iskati. Cesar narava na eni strani nima, nam ponuja na drugi. Odperli so se močni zakladi izverstnega premoga (Steinkohle) na desnem bregu bistre Savine v Libojah, Bukovcu in Megojnicah griške fare. Stari in mladi so najdlji zaslužek ne samo pri spravljanji tega neprecenljivega blaga na beli dan, temuč tudi pri njegovi razvožnji v Celje, Štore in še dalje. In v resnici se tega imenitnega goriva taka sila razvozi, da se popotnik začuditi mora nad črnim prahom, s kterim je cesta od Petrovskega križa noter do Celja na debelo posuta. Al ne samo rudarstvo olajša poljancom prežitek, tudi po drugi poti si vejo sredstva najti za ložeje izhajanje. Od nekđaj sloveli so naši kovači in kolarji, posebno žavski, kot najpridniši izdelavci tako zvanih „parizarjev“ in zlasti kolés s širokimi šinami. Železnica je spodrla tudi njih rokodelstvo, vendar oni so si vedili kmalo pomoči. Izdelujejo sedaj z velikim vspehom dvokolesne gare (kolavte), ktere delavci na železnicah za vožnjo perstí in kamena rabijo, in jih pošiljajo daleč po svetu v Celovec, na Ptuj, v Kanižo itd. Kaj in koliko ti obertniki izgotovijo, priča dolga rajda ličnih vozičkov, kateri vsaki teden skoz celjsko mesto proti železnici derdrajo, in zdi se mi, da ne bo odveč, ako „Novice“ tudi imena teh hvale vrednih in pridnih mož razglasijo; sta namreč med drugimi Jože Žohar iz Št. Lovrenca in Miha Žagar iz Drešinje vasi, ktera se iz svoje lastne volje s tem delom pečata sebi in svojim rojakom na čast. Razun rudarstva in omenjenega rudarstva in omenjenega rokodelstva donašajo še velika predivnica v Št. Pavlu in obširna fabrika v Štorah, kakor tudi vožnja železnih šin iz Preval na železnico v Celje mnogo zaslužka. — Tako je dvanajstletna dōba značaj naše doline celó spremenila. Nehalo je neusmiljeno terpinčenje uboge živali, utihnilo je gnjusno pokanje z bičem, omolknilo je grešno preklinjanje prevzetnih „stongrajtarjev“, vendar dolina stoji še lepše od nekđaj in vživa s hvaležnim sercom blagoslov Božji, kateri je posebno letos tako bogato čez njo razlit. Vse je veselo dobre letine, zerna je bilo veliko, zelenjava se je dobro obnesla, in tudi terta je rodila zopet žlahno kapljico, s ktero se krepčuje delatrudni in vpešani kmetič. Iz serca mu jo privošimo in z radostjo terčimo ž njim pri kozarcu, kterega

*) Štajarska dežela je res srečna z železnicami: na Dunaj in tako dalje se peljemo po eni strani, po drugi v Terst in na morje; železnica iz Horvaškega in Koroškega se bo stikala z našo; poverh vseh teh pa se bomo iz naše železnice v kratkem času peljali v Zemún, in od tod v Serbijo, na Turško in tako dalje.

*) Prosimo večkrat kaj!

za toliko dobroto poserka v čast in hvalo — Večnemu! Bog pomozil!

Iz Notranjskega 28. okt. — r. Kdaj so čez hribe tominsko-loške tovorili vino, žito in blago, zdaj pa v tiste bregove tovorijo boleznin in beteže, in hočejo odnašati zdravje in polajšanje. Tako se svet spreminja, si mislim, ko vidim na poti memo svojega stanovališča sèm ter tjà prenašati jerbese in korbe polne steklenic za čudovito zdravilno vodo. Kakošna voda? Je li voda iz znane zdravilne Kopačnice, kamor so pred časi hodili iderski rudarji, pomoči iskat za svoje telesne slabosti? So li znašli kak nov vir ogelno-kisle ali žveplene vode, ki bo našim krajem prinašala dobiček? Naka, ni voda, kakoršno je Bog stvaril samo na sebi, in jo zemlja daje iz svojih odpertin; temuč je voda, ki bi imela, če je prav, biti magnetizirana, ljudje pa, ki ne razumejo tacih reči, pravijo, da je žegnana. Razun vode pa večkrat ondi dobujejo tudi kruh po enakem magnetiziran ali žegnan, ki ima nekje tudi zdravilno moč.

Jez v zdravilnih rečeh nisem toliko premeden, da bi to čudno ozdravljanje presodil in pretehtal po vsaki strani; le nekoliko bi si upal govoriti, če morebiti „Novice“ to reč po tem bolj pojasnijo. Toliko sem bral in slišal, da magnetiziranje ali ravnanje, po katerem se neka posebna moč v živem telesu oživi ali spodbudi, večkrat pomaga v boleznih, kjer so udje oterpnjeni, ali čutnice napak zdražene. Toda to magnetiziranje se po navadi godi s tem, da zdravnik bolnika pretegua z roko, ali va-nj diha ali sterma gleda; in zdravnik mora o tem moder in previden biti, da s svojim ravnanjem ne bo le golih slepotij uganjal, ali pa bolniku še večjih težav napravljaj. Za tegavoljo tudi cesarska postava sploh bolj prepoveduje to ravnanje. Tisti gospod, ki zdaj zdravi z vodo, je kdaj magnetiziral z roko in k njemu je vrelo ne le prosto ljudstvo, temuč tudi gospôda. Pa že takrat so možje, ki so nekaj hoteli razumeti o magnetiziranju, djali, da on ne vé prav delati, da ne razloči raznoličnega ravnanja, in vse bolnike pretegua po enakem potu; drugi so nasprotj terdili, da je vse le slepotija ali prazna besedarija. Bodi si to, bodi si uno; slišal sem od žene, ki je bila slepa, in ji je vse proti glavi vrelo; šla je od tistega zdravnika preč, in še huje ji je bilo; glavo ji je hotlo raznesti, in oči kakor sožgati. Zdaj pa ravna ta gospod z vodo ali s kruhom; je to li boljše, ali bolj zanesljivo? Kar se tiče vode, sem bral in tudi slišal, da nekteri zdravniki tudi vodo magnetizirajo in jo potem dajejo bolniku piti; pa to se godi v pričo, in voda se ne pošilja v daljave. Kar se tiče kruha, še nisem poprej slišal, da bi ga magnetiziral kak zdravnik; razun, ko bi hotel to sem šteti, da tisti, ki hočejo kačji pik „zagovoriti“, v kruh dihajo in govorijo; pa to zagovarjanje je bolj slepotija kot resnica. Bodi si tedaj, da se voda res dá magnetizirati, se vendar ne dá lahko verjeti, da bi taka voda svojo moč obderžala, ko se daleč prenaša, pretakva, pregreva, premrazuje. Tudi ravno ena in tista voda ne more biti za vsako bolezen pripravna, razun če je po raznem načinu magnetizirana; sama misel ali vera o taki reči ne more biti zadosti. Pri zdravnikih se ne govori od vere, temuč le od zaupanja v zdravnika in njegove zdravila; beseda vera ima drugod svoje mesto, nar več v Božjih resnicah in postavah. Bodi si pa na tem ozdravljanju kolikor hoče, skušnija ga saj tukaj, kolikor sam vidim, ne poterduje. Nekaj ljudi iz moje domačije, kterim pa jez nisem bil dal sveta, je šlo k unemu gospodu zdravja iskat; ko so se vernili, so djali, da jim je pomagalo; kmalo pa je bilo slišati, da jim je tako kakor poprej, to je, nič bolje. Celó je iz bližnjice neka ženska, ki jo je metalo, bi se bila pa rada možila, šla po zdravja v une hribe; verne se tedaj, in ravno hoče iti k duhovnemu pastirju s svojim ženinom k izpraševanju, poprej pa je pri sv. maši; tukaj pa jo je verglo, da še nikoli ne tako, in da se je po vsi cerkvi razleglo. Jez mislim, da je to dosti spričevanja za

ljudi, kteri imajo oči in hočejo viditi, in imajo ušesa in hočejo slišati!

Iz Krajna 31. oktobra. ☉ — Ker „Novice“ posebne slovesnosti naše domovine rade omenijo, naj povejo svojim bravcom tudi to, da smo obhajali ta mesec perve dni in zadnje dni dve slavnosti tako, kakor jih pomni naše mesto še malo: ena je zadevala odhod ljubljene našega dekana prečast. gosp. Antona Kos-a za stolnega prošta v Ljubljano, — druga prihod novega našega dekana, preč. gosp. Janeza Reš-a. Ne bom Vam popisoval na drobno obojnih slovesnost, tedaj tudi obširnije ne govoril od razsvitljenja, bakljade, petja, pokanja možnarjev in zvonjenja (vse to si že vsak sam lahko misli), ampak le to hočem povedati, da unanje te znamenja dveh popolnoma si podobnih svečanost so enkrat pomenile neskončno hvaležnost in iskreno ljubezen bivšemu našemu dekanu, sedanjemu proštu prečastitemu Antonu Kos-u, kterih ime bode v zlatih bukvah našega mesta vedno zapisano ostalo, — drugikrat pa priserčno udanost in živo zaupanje novemu dekanu preč. gosp. J. Reš-u, ktere kot naslednika proštovega je naše mesto z resničnim veseljem sprejelo.

Iz Ljubljane. Unidan smo naznanili mestno rajtengo letošnjega leta; naj povémo danes, kako so stroški in dohodki za prihodnje leto prevdarjeni ali z drugimi besedami, kako je preliminar narejen za leto 1859. V vsem skupaj se pričakuje 76049 goldinarjev dohodkov; stroški pa so prerajtani na 75839 gold., — tedaj bi konec leta utegnulo v kasi še biti 210 gold. gotovine. Povejmo posamno zdaj večje dohodke: Konec mesca oktobra je bilo v mestni kasi 6000 gold. gotovine; urbarski dohodki bojo donesli 2153 gold., dohodki desetega dnarja (laudemij) 1537 gold., dohodki mestnih cegelnic 866 gold., ledenice 200 gold., teržnih štantov 2772 gold., cestnine za mestni tlak (flašter) 4524 gold., sejmskih ut in štantov 1470 gold., namestek daca za jedila in pijače, ki pridejo v mesto, 50,400 gold., činž od mestnih hiš 563 gold., činž od mestnih senožet, njiv in vertov 2060 gold., od letošnjega leta na 10 % mestni dokladi ostali dolgovi 1000 gold., poplačila posojil 1489 gold. itd. — v vsem skupaj tedaj utegnejo dohodki znesti 76049 gold. Stroški pa so prerajtani tako-le: za zemljišni, hišni in dohodkini davek 820 gold., činž od kupšine kapiteljske grajšine 400 gold., za štiftane maše in druge zadušbine 4174 gold., za plačilo učiteljev 983 gold., realni šoli 630 gold., za mestno šolo pri sv. Jakobu 1260 gold., farnim cerkvam in šolam 976 gld., za uboge 600 gold., za plačilo mestnih uradnikov in službenikov 21642 gold., za penzije 4410 gold., za dnino pisavcov 670 gold., za remuneracije in izredne pripomočke 1380 gold., za kancelijske potrebe in derva 2000 gold., mestnim zdravnikom 1197 gold., za zdravila ubozih 1470 gold., za bolnišnico 4400 gold., za ogledovanje klavne živine 290 gld., za policaje 3000 gold., za živež in druge potrebšine arestantov 1600 gold., za gasilnice 525 gold., za pometaenje mestnih ulic 840 gold., za kidanje in odpeljanje snega 1575 gold., za mestno svečavo (ker se bo prihodnje leto že gazna svečava začela) 6600 gold., za oskerbovanje sprehajališč in drevesnice in za botaniški vert 2600 gold., za lovenje psov 158 gold., za postavljanje in odpravo mestnih ulč 262 gold., za popravlanje mestnih hiš in šol 525 gld., za popravlanje mestnih cest, mostov in deržajev 3800 gold., za popravlanje in novo napravo mestnih kanalov 1800 gld., za vodnjake 800 gold., za oskerbovanje mestnih senožet 200 gold., za ceste in mostovena mahu 2600 gold., mestnemu tesarju in zidarju 655 gold., za nov tlak na starem tergu od hiše Nr. 79 do hiše Nr. 165 in za tamošnje kanale 5000

gold., za spominek maršala Radecki-ga 3000 gld., za prostor živinskega sejma 96 gold., za pobiranje štantnine 210 gold., za pota na mah 160 gold. itd. Vsi stroški prihodnjega leta so tedaj določeni na 75839 gold. Ta prevdank leži skozi 14 dni pri magistratu vsakemu mestnjanu na ogled in za pretres.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. Po razglasu c. kr. dnarstvenega ministerstva od 26. oktobra se bodo državne obligacije prepisovale, ktere donašajo menj kakor po 5 od sto v nekovanem dnarju in sicer: metaliki po 1, 2 in pol, 3, 4 in 4 in pol od sto; izsrečkane obligacije starega državnega dolga po 3, 3 in pol, 4 in 4 in pol od sto; obligacije dvorne kamre za dolg solnograške dežele po 2 in pol, 3, $3\frac{2}{5}$, 3 in pol in 4 od sto; obligacije tiroljskega deželnega dolga po 3, $3\frac{1}{5}$, 3 in pol in 4 od sto; obligacije krajnskega deželnega dolga in dolga beljaškega okrožja po $1\frac{3}{4}$, 2, 2 in pol in 3 od sto. Prepisale se bodo v obligacije v novi avstrijski veljavi s 5 gold. obresti od vsacih 100 gold. natanko po razmeri 100 starih goldinarjev do 105 novih goldinarjev.

— Po novi tarifi se prodaja tabak za šnofati: dunajski rapé po 9 novih krajc., galicijar in prosti tabak po 3 in pol novih krajc. lot; tabak za kaditi: ekstra lični trikraljevec po 6 novih krajc., srednje lični trikraljevec po 4 nove krajc. zavitek ali pakeljc; navadni rezani tabak po 2 nova krajc. $1\frac{1}{8}$ lot. Navadne dosedanje krajcarske cigare iz domačega tabaka so po 1 in pol novih krajc., kratke pa po 2 n. krajc., dosedanje pogrošne veljajo sedaj 6 nov. krajc.

— Po dunajsko-teržaški železnici je šlo od novega leta do sv. Mihela 2 milijona 672 tavžent in 157 ljudi in 10 milijonov 358 centov blaga. Plačali so ljudje in blago 7 milijonov 659 tavžent 772 gold. Memo enakega časa lanskega leta se je peljalo letos 128 tavžent 463 ljudi in 3 milijone centov blaga več; dohodki letošnjega leta pa presežejo une lanskega za 1 milijon 702 tavžent 506 goldinarjev.

Iz Tersta 29. okt. Današnji list „Triester Ztg.“ kaj dobro podaja „Augsburgarco“ in pa „Times“, ki ste o priliki, ko je požar pokončal ladijo „Austrio“ in je čez 400 ljudi strašno smert storilo, napadle mornarje našega cesarstva, češ, da so vsi mojstri-skazi proti nemškimi mornarji! „Avstrijski mornarji so Slovani in Lah! — pravi „Triester Ztg.“ — ki so dosihmal na morji pokazali, da nikjer na svetu ni boljših mornarjev kakor so oni. Lloydove ladije, ktere vozijo le Slovani in Lah! so v 21 letih že tri milijone in pol ljudi prepeljali po morji in ne enega še ni nesreča zadela. Kdor takim korenjakom kaj očituje, je neumen hudobnež itd.“ — Toliko bolj vesel človeka kaj takega brati, ker v večini nemških časnikov je hvala naših ljudi žalibog! le — bela vrana.

Iz Milana 26. okt. Po novih (srebernih) goldinarjih ljudje zlo poprašujejo in plačujejo jih celó s 3 lirami in 3 centesimi. Sploh pa bo še kaj časa terpelo, da se ljudstvo novega dnarja navadi, in gotovo je, da se ljudstvo novega dnarja ne bo poprijelo, dokler ga ne bo toliko med ljudstvom, da se bodo mogli ljudje na vse strani pobotovati. Težko čakamo reči, katerih nam imajo vsi Sveti prinesti!

— Ker se tudi letos svilni červiči niso dobro obnesli, bolezen jih je veliko končala, so se spet letos komisarji po celem svetu razkropili iskat z dravega semena. Že več mescov je iz tega namena v Perzii dr. J. Sartirana iz Milana, dr. V. Tesca iz Bergama, J. Mazzini in A. Franki iz Brešije, in ni davnej, kar se je predsednik

videmske kmetijske družbe grof Freschi in pa grof Castellani v Kino po seme svilnih červičov pedal. Vidi se iz tega, kako imenitna je sviloreja ljudém po svetu; — naj nam je to — izgled!

Iz Ogerskega. Vina se letos na Ogerskem ni obilo pridelalo, dobro pa je in dosti dosti bolje memo lanskega. Huda kuga razsaja med prešiči v več krajih; v 2 do 3 dneh jih zadavi.

Iz Rusije. Iz Krima. V dolini Bajdar imenovani blizo Balaklave, tam kjer je bila pred 3 leti huda vojska, stoji neki oreh, ki je gotovo najimenitniši na celem svetu in je že več sto let star; vsako leto nosi kakih 70 do 100,000 orehov; lasten je peterim hišam, ki se brez prepira vsako leto delijo v njegov pridelk.

Iz Srbije. O postavi zastran skupščine se sliši, da se bo izvolil izmed vsacih 360 prebivavcov, kteri plačujejo davke, eden za skupščino; tacih prebivavcov je pa blizo 200 tavžent. Duhovšina pošlje iz vsacega 17 okrogov 2 odbornika; načelniki ali predstojniki okrogov in okrajev in vsi predsedniki sodnij imajo glas in sedež v skupščini. Knez sam bo skupščino z ogovorom odperl in sklenil. Odborniki volijo med sabo predsednika in njegovega namestnika. Najprvo bo pretresovala skupščina želje naroda in pa, kako bi se dale te želje spolniti; potem se bodo pretresovale narodove pritožbe in pa, kako bi se dalo pomagati.

Iz Bosne. V gradašačkem okraju se je zopet več keršanskih kmetov zbralo, kteri so svoje turške gospodarje pobili in njih hiše požgali. Ko so pa vojaki prišli, je bila vstaja kmali zadušena. V Parizu so vsled tega zlo govorili, da se je vsa Bosna spuntala.

Iz Nemškega. Iz Berlina. 26. oktobra je pruski kraljevič se zahvalil državnemu zboru za domorodno enovoljnost, s katero je vladbo sprejel; in potem je storil prisego, da hoče kraljestvo vladati, kakor ustava zahteva, namreč: „Jez Vilhelm, kraljevič pruski, prisežem Bogu vsevednemu, da bom ustavo kraljestva krepko in zvesto varoval, ter po nji in po postavah vladal. Pomagaj mi Bog.“ Potem je rekel predsednik državnega zbora, da je državni zbor sklenjen.

Iz Francozkega. Pariški zvezdoslovci so pregledali vremenske zapise poslednjih dveh stoletij, in našli, da v tem času ni bilo nikoli v drugi polovici mesca oktobra tako toplo, kakor letos. Letošnja jesén je tedaj najtopleja v srednji Evropi že skozi par stoletij.

— Razpora med francozko in portugalsko vlado je konec.

Iz Belgije. Brez milosti zasledujejo belgijske gosposke vse, kteri živež pokvarjujejo. Tako so obsodili pred kratkim v Brisel-u nekega mlinarja za 3 mesce v ječo in še 800 fronkov je mogel plačati, ker so mu skazali, da je fižolovo moko mešal med pšenično.

Iz azijatske Turčije. Že dolgo ni bilo nič od Omer pašeta slišati. Pisma iz Bagdada od 26. septembra pripovedujejo, da se bojuje srečno z Arabčani, kteri so se spuntali, in več njih rodov je že sebi podvergel.

Iz Egipta. Vice-kralj je dovolil Lesepsu, da sme naberati podpise za suežki vodotok, kterega namen je, krajši pot med Evropo in Indijo narediti, ktero so zapustili potem, ko so se začeli po morju ob nosu dobrega upa v izhodne dežele voziti.

Iz Amerike. V mestu Georgii je bila pred kratkem razstava kmetijskih reči in živine. Odbor te razstave je podelil nekemu 25 dolarjev za najboljšega, to leto iz Afrike pripeljanega zamorca!